

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 19C/173/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714215241
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agáta Štefaničová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2015:7714215241.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce samosudkyňou JUDr. Agátou Štefaničovou v právnej veci navrhovateľa P. o určenie výživného pre dospelé dieťa t a k t o

rozhodol:

I. Súd m e n í rozsudok Okresného súdu Michalovce 2P/207/2014 zo dňa 16.9.2014 v časti určeného výživného a to tak, že odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľa v sume 130,00 EUR mesačne vždy do 10.dňa v mesiaci vopred a to počnúc právoplatnosťou rozsudku.

II. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

III. Účastníkom konania náhradu trov n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu 25.9.2014 domáhal proti odporcovi určenia výživného v sume 150,00 Eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku. Návrh odôvodnil tým, že od septembra 2014 pokračuje v štúdiu 3. Ročníka na Strednej odbornej škole technickej v Michalovciach. Odporca je samostatne zárobkovo činná osoba, podniká na základe živnosti v oblasti zváračské práce. Matka je zamestnaná v spoločnosti Chemstroj s.r.o. Strážske. Odporca mu od októbra 2011 neprispieva žiadnym spôsobom na jeho výživu a o neho a plnoletú sestru sa doposiaľ finančne starala iba jeho matka. Nakoľko je študent, nemá žiadne príjmy ani majetok. Medzi svoje výdavky uviedol stravné v školskej jedálni 25,00 Eur, cestovné 20,00 Eur, náklady na učebné a športové pomôcky 30,00 Eur, náklady na hygienu a ošatenie 40,00 Eur, strava 40,00 Eur a náklady na lieky 10,00 Eur.

Odporca s návrhom nesúhlasil. Uviedol, že je ochotný prispievať na syna sumou 50,00 Eur mesačne.

Po vykonanom dokazovaní súd zistil tento skutkový stav:

Z rodného listu súd zistil, že navrhovateľ je synom rodiča Q.

Podľa potvrdenia školy navrhovateľ navštevuje Strednú odbornú školu technickú v Michalovciach a je študentom 3. Ročníka. Podľa výpisu zo živnostenského registra je odporca živnostníkom a podniká v oblasti paličských a zváračských prác od 1.2.2003. Podľa potvrdenia matky navrhovateľa táto pracuje v spoločnosti Chemstroj Strážske.

Navrhovateľ žije v spoločnej domácnosti s rodičmi, dospelou sestrou a starými rodičmi (rodičmi odporcu). Mesačne výdavky deklaroval v sume 165,00 Eur, a to na stravné v školskej jedálni 25,00 Eur, cestovné 20,00 Eur, náklady na učebné a športové pomôcky 30,00 Eur, náklady na hygienu a ošatenie 40,00 Eur, strava 40,00 Eur a náklady na lieky 10,00 Eur. Pri výsluchu uviedol, že nevie uviesť, aké sú ostatné výdavky na domácnosť. Má zdravotné problémy a so žalúdkom a raz polročne navštevuje v Košiciach gastroporadňu. Aktívne sa venuje športu, a to futbalu a volejbalu. Na tieto športové aktivity potrebuje oblečenie a obuv.

Odporca pri výsluchu uviedol, že jeho mesačný príjem je zhruba 1000,00 Eur. Náklady spojené s chodom domácnosti uhrádzajú jeho rodičia, sám prispieva iba na vodu vo výške 23,00 Eur mesačne. Rodičia sú starobní dôchodcovia. Stravuje sa sám, zdravotné odvody platí mesačne 130,00 Eur, pre Sociálnu poisťovňu 58,00 Eur a bratovi uhrádza 58,00 Eur ako splátku náhrady za to, že rodičia dali dom jemu a manželke. Deťom platí poisťky po 7,00 Eur, jeho osobná poisťka je 18,00 Eur, teleplatba je 10,00 Eur, internet 15,00 Eur, výživné 180,00 Eur, za vedenie účtu 10,00 Eur, benzín 120,00 Eur, na jedlo potrebuje 100,00 Eur, hygiena a oblečenie 30,00 Eur, krmivo pre psa 10,00 Eur a pôžička 125,00 Eur. K pôžičke uviedol, že túto si bol nútený vziať kvôli tomu, že mu viackrát zmizli peniaze z peňaženky.

Podľa daňového priznania za rok 2013 mal odporca príjmy vo výške 12848,60 Eur a výdavky 9120,71 Eur, odvody boli vykonané vo výške 1772,24 Eur.

Z rozhodnutia Okresného súdu Michalovce 5C/126/2014 súd zistil, že odporca bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry X. v sume 180,00 Eur mesačne.

Matka odporcu pri výsluchu uviedla, že výdavky spojené s chodom domácnosti uhrádzajú jej svokrovci, s ktorými bývajú v spoločnej domácnosti. Uviedla, že odporca uhrádza zo svojho príjmu okolo 20,00 Eur za vodu a splátku bratovi za dom asi 57,00 Eur. Ostatný príjem, ktorý je okolo 1000,00 Eur mesačne, použije na svoju potrebu, väčšinou na automaty a alkohol. K výdavkom navrhovateľa uviedla, že ide o bežné výdavky na školu, stravovanie, oblečenie, zvýšené výdavky má podľa zdravotného stavu syna, ktorý máva opakované zápaly žalúdka a na jeho športové aktivity. K plateniu výživného pre deti pochádzajúce z ich manželstva uviedla, že odporca uhradil na syna iba dlžné výživné určené v rozhodnutí 2P/207/2014 a bežné výživné uhradil iba raz v septembri 2014. To isté sa týka aj staršej dcéry, keď na jej výživu zaplatil poslednýkrát vo februári 2015, odvtedy na jej výživu neprispel.

Podľa potvrdenia zamestnávateľa matky, táto má priemerný mesačný príjem 523,00 Eur.

Súd uložil odporcovi predložiť doklady o tom, aké sú mesačné výdavky domácnosti na SIPO, aký je príjem jeho rodičov, daňové priznanie za rok 2014 a výkaz majetku a záväzkov. Žalobca žiadny doklad súdu nepredložil.

Po vykonanom dokazovaní súd vec právne posúdil takto:

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 63 ods. 1 rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 65 ods. 2 súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

Podľa § 65 ods. 3 výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 77 ods. 2 práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Súd pri právnom posúdení veci vychádzal z toho, že výživné na dospelé dieťa je návrhové konanie a je na navrhovateľovi dokázať, že jeho nárok týkajúci sa výšky výživného i samotného základu nároku je dôvodný. Zákonnou podmienkou pre priznanie výživného dieťaťu je preukázanie, že nie je schopné samo sa živiť a preto vyživovacia povinnosť rodiča trvá. Navrhovateľ súdu preukázal potvrdením o návšteve školy, že sa doposiaľ pripravuje na povolanie štúdiom, preto nie je schopný sám sa živiť. Vyživovacia povinnosť odporcu ako otca navrhovateľa z uvedeného dôvodu trvá a odporca je povinný prispievať na jeho výživu.

Pokiaľ ide o výšku výživného, súd pri jej určení vychádzal z oprávnených potrieb navrhovateľa a možnosti odporcu ako osoby povinnej platiť výživné.

Pri určení výšky výživného vychádzal súd z príjmu odporcu, ktorý sám deklaroval vo výške 1000,00 Eur, pretože písomné dôkazy súdu o tom nepredložil. Súd však mohol vychádzať aj z príjmu podľa ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine, keďže žalobca svoj príjem nepreukázal. V takom prípade by sa predpokladala výška zárobku 20-násobok životného minima.

Navrhovateľ deklaroval pravidelné mesačné výdavky v sume 165,00 Eur, a to na stravné v školskej jedálni 25,00 Eur, cestovné do školy 20,00 Eur, náklady na učebné a športové pomôcky 30,00 Eur, náklady na hygienu a ošatenie 40,00 Eur, strava 40,00 Eur a náklady na lieky 10,00 Eur. Súd tieto výdavky považoval za odôvodnené veku a potrebám navrhovateľa. Ide o výdavky, ktoré sú nevyhnutné

pre bežný život pri zohľadnení úrovne dnešných životných nákladov. Navrhovateľ je ešte vo veku, keď potrebuje primeranú výživu aj vzhľadom na svoje občasné zdravotné problémy a športové aktivity. Výdavky na školu, oblečenie a hygienu sú taktiež nevyhnutné pre život, a teda navrhovateľ si neuplatnil žiadne výdavky, ktoré pre jeho výživu nie sú potrebné. Súd od odôvodnených výdavkov 165,00 Eur odpočítal vyživovaciu povinnosť matky. Pri započítaní výšky vyživovacej povinnosti matky súd vychádzal z jej príjmu okolo 500,00 Eur mesačne, keď zohľadnil skutočnosť, že matka navrhovateľa sama z tohto príjmu živí seba aj dve nezaopatrené deti a o deti sa osobne stará. Žalobca v tomto rozhodnom období mal priemerný mesačný príjem okolo 1000,00 Eur. Ak od tohto príjmu odpočítame odôvodnené aj keď nie nevyhnutné výdavky uvádzané samotným odporcom (poistky deťom 14,00 Eur, osobná poistka 18,00 Eur, teleplatba 10,00 Eur, voda 23,00 Eur, internet 15,00 Eur, výživné dcére 180,00 Eur, jedlo 100,00 Eur, hygiena a oblečenie 30,00 Eur, spolu 390,00 Eur), zostáva mu 610,00 Eur. Tento príjem je dostatočným aj pri započítaní splátky 58,00 Eur na finančné vyrovnanie bratovi na to, aby prispieval navrhovateľovi na výživu v sume 130,00 Eur.

Pokiaľ ide o ostatné deklarované výdavky, a to pôžička, benzín, odvody z podnikania, vedenie účtu, tieto súd neuznal ako odôvodnené. Pôžičku odporca súdu dostatočným spôsobom neodôvodnil a ani ju nepreukázal. Pokiaľ ide o náklady na podnikanie, tieto sa započítavajú do výdavkov pri podnikaní, a nemôžu sa odpočítavať od príjmu odporcu. Odporca súdu ani nepreukázal, aké mal príjmy a výdavky súvisiace s podnikaním.

Súd poukazuje na znenie zákona, podľa ktorého výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Odporca sám svoje životné mesačné náklady vyčíslil na 910,00 Eur, od navrhovateľa však požaduje, aby sa uspokojil s ním navrhovaným výživným 50,00 Eur. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich prvou a základnou povinnosťou a tejto povinnosti musia prispôsobiť aj svoje vlastné životné náklady.

Súd preto dospel k záveru, že nárok navrhovateľa je dôvodný do výšky 130,00 Eur a vo zvyšku návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu účastníkom konania nepriznal. Dôvody hodne osobitného zreteľa súd videl v predmete konania, keďže ide o private usporiadanie vzájomných vzťahov medzi rodičmi a deťmi.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

Ak povinnosť uložená v tomto rozhodnutí nebude splnená, môže sa oprávnená osoba svojho nároku domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť:

- proti ktorému rozhodnutiu smeruje,
- v akom rozsahu sa napáda,
- v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny
- a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., to znamená, že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal

návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

§ 42 ods. 3 O.s.p.

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné:

- ktorému súdu je určené
- kto ho robí
- ktorej veci sa týka
- čo sa podaním sleduje
- musí byť podpísané a datované

Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (položka 21 Sazdobníka súdnych poplatkov)